

Resolutio: Vthaff förbe:te argumenta och skäll, nämligen att humblan (:effter företechnadhe godhe mäns värdeeringh och nogha pröffwandhe:) icke för godh och gilldh kiändh och befunnen wardt, såbom och att han effter skiepparen Jacob Jacobbons berättellße icke bättre tillförendhe warit haffuer, ähn som han då waar. Approberadhe fördenskuldh rätten, att be:te kiöp kundhe icke fullt och gillt ståndha, vthan här medh återgiordt waara, och thär medh sådhan handlas såbom laagh förmå vthaff kiöpmåla ballkens 3 capitel i stadzlagen, at han som sålldhe, bööther 40 rp och then som kiöpthe tage peninga sijno åter.

Samma dagh kom för rätten Peer Hindrichßon dödgräffwar widh S:ta Claræ kyrkia, och gaff tilkenna sigh hafua oprättadt ett plankstycke för S:ta Claræ kyrkiegårdh, att icke swijn skulle komma in på kyrkiegårdhen och ther någon skadha giöra, huilket planck och emot Larß Nillßons sågares gårdh wetter, som och nedan för kyrkian bodde. Beswäradhe sigh, att oanseedt han thet medh flijt hadhe oprättadt, likwäll hadhe Larß Nillßon thet någre gångor oprycht och omkull störtat. Och äntligh när Peer Hindrichßon dijt kom och thet åter opreesa skulle, hadhe be:te Larß Nillßon sågare medh någre sijne gäster och båßmän som hoß honom woore, kommet vth, kastadt Peer Hindrichßon medh steenar, att opå hans been twänne bloodhwijther åkommo. Begäradhe derföre medhan han sådandt planck oprättadt hadhe till kyrkiogårdens bättre hägn för swijn och andra creatur, han måtte för sådanne hugg och öfuerwäldh beskyddat warda.

Larß Nillßon sågare swaradhe och sadhe sigh där som planket oprättadt waar sin gijnwägh haffwa, fördenskuldh thet någre gångor opriffuit, och när Peer Hindrichßon thett åter i förtreedt nedsättia wille, bekände och tilstodh han sigh hafwa kommet vth och medh steenar kastat honom, huilket på beenen dräffat hadhe.

Sentens: Oanseedt Pedher Hindrichßon dödgräffuar medh samma oprättadhe plank Larß Nillßons sågares gijnwägh någorlundha förbygd hadhe, så haffuer han lijkawisth hans allmanna wägh ther medh icke förtaget, vthan dät till kyrkie gårdhens bättre hägnadt oprättadt, huilket Larß Nillßon åtskillige tijdher omstörtat hadhe, och icke thet allenast vthan och när Peer Hindrichßon skulle thet åter opreesa, kommet medh sijna gäster vth, och medh steenar kastadt honom twänna blodhwijther opå benen: derföre blef han saakfällt effter dät 9 cap. i såärmåla balken medh willia till 24 rp Ståkhols mynthe, och icke thäß mindre samma oprättadhe plank, effter thet honom vthj ingo förnähr, satt ähr, låtha i freedh stånda.

Denn 30 May höltz rättegångh wedheruarande Jacob Grundell, Knut Hinderßonn, Hans Thomeßon, Olof Hindrichßon.

Thå klagadhe h[ustru] Walborgh sal. Peer Nillßon skreddares efterlefwerska boendes i stadhen, at h[ustru] Karin Anders Nichells skreddares här på mallmen, hadhe henne medh lasteliga ordh öfwerfallet, kallandes henne een sleeff och een tiuffwehyserska.

Peer Hindrichsson

Rättegång vid Norrmalms kämnärsrätt, den
30 maj 1635.

Närvarande domare: Jacob Grundell, Knut
Hindersson, Hans Thomesson och Olof
Hindrichsson

Denna dag kom Peer Hindrichsson till rätten. Han är dödgravare vid S:ta Klara kyrka och berättade att han hade satt upp ett plank vid kyrkogården, så att inte svinen skulle kunna komma in och göra skada. Planket vette mot sågare Lars Nilssons gård, som ligger nedanför kyrkan. Sågare Lars Nilsson har flera gånger ryckt upp staketet och sparkat omkull det. Peer Hindrichsson har därefter rest upp och lagat staketet.

Vid ett tillfälle har sågare Lars Nilsson, med några av sina vänner och båtsmän (soldater i flottan) kommit ut och börjat kasta stenar på Peer, så att han fick två blodiga sår på benen.

Peer Hindrichsson menar att han har försökt sätta upp planket för att skydda kyrkogården mot svin och andra djur och att han i framtiden ska bli beskyddad från sådant.

Sågare Lars Nilsson svarar att planket var upprest vid hans genväg och erkänner att han har kastat sten som har träffat Peer Hindrichsson på benen.

Dom

Peer Hindrichsson har delvis byggt för sågare Lars Nilssons genväg men den är inte helt förbyggd. Trots det har sågare Lars Nilsson sparkat omkull staketet flera gånger, och inte bara det, utan han har också kommit ut med sina gäster och kastat sten på Peer, så att han fick två blodiga sår på benen. Därför döms han till böter om 24 mark stockholmsmynt och att åter sätta upp planket. Han ska därefter lämna Peer Hindrichsson i fred.

Texten är en bearbetning av originalet, som finns att läsa i Stockholms tänkeböcker, del XXIII 1635, s 268-269.